

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
KORMÁNYA ÉS A FINN KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS
ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN
1978. OKTÓBER 25-ÉN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Finn Köztársaság Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén 1978. október 25-én aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország és a Finn Köztársaság által 2017. június 7-én aláírt, az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény (a továbbiakban: MLI) alkalmazására vonatkozó egybeszerkesztett szöveget.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és a Finn Köztársaság által a letéteményeshez 2019. február 25-én benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezéseivel együtt alkalmazandóak szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezései mellett. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok az OECD Modellegetmény rendelkezéseinek megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az Egyezmény terminológiájának megfelelően módosításra kerültek annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek egymással, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”) megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek értelmezését. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, annak nem célja a lényegi rendelkezések módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései már hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, melyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg Finn Köztársaság részéről 2019. február 25. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI az Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (források vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és a Finn Köztársaság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs okmány letétbe helyezésének, elfogadásának vagy jóváhagyásának időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, a Finn Köztársaság esetében pedig 2019. február 25. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma Magyarország esetében 2021. július 1. napja, a Finn Köztársaság esetében pedig 2019. június 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Eltérő rendelkezés hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében a következő időpontoktól válnak alkalmazhatóvá:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont források tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakokra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

Az MLI 36. cikkének 1. bekezdésével összhangban az MLI VI. részének (Választottbíróági Eljárás) rendelkezései az Egyezmény tekintetében hatályossá válnak:

- i. a Szerződő Joghatalóság illetékes hatósága számára előterjesztett ügyekre vonatkozóan (a 19. cikk [Kötelező Erejű Választottbíróági Eljárás] 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon) 2021. július első napján vagy azt követően; és

Az MLI 36. cikkének 2. bekezdésével összhangban az MLI VI. része (Választottbíróági Eljárás) kizárólag annyiban alkalmazandó egy Szerződő Állam illetékes hatóságához 2021. július első napját megelőzően előterjesztett ügy esetében, amennyiben mindkét Szerződő Államok illetékes hatóságai megállapodnak az adott ügyre vonatkozó alkalmazásban.

EGYEZMÉNY A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS A FINN KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Finn Köztársaság Kormánya,

Figyelembe véve az Európai Biztonsági és Együttműködési Konferencia Záróokmányában lefektetett elveket, és **[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által]** [attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonadók területén,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetlen részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből),

Megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem és a vagyon után a Szerződő Államok bármelyike, vagy azok köztestületei vagy helyi hatóságai részére beszednek.

(2) Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon vagy a jövedelem vagy vagyon részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

(3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, a következők:

a) Finnországban:

(i) az állami jövedelem- és vagyonadó (tuloja varallisuusvero);

(ii) a kommunális adó (kunnallisvero);

(iii) az egyházi adó (kirkollisvero);

(iv) a tengerészadó (merimiesvero); és

(v) a Finnországban illetőséggel nem bíró személyek jövedelméből a forrásnál való levonás útján beszedett adó (lähdevero);

(a továbbiakban „finn adó”);

b) a Magyar Népköztársaságban:

(i) a jövedelemadók;

(ii) a nyereségadók;

(iii) a vállalati különadó;

(iv) a házadó;

(v) a házérték adó;

(vi) a telekadó;

(vii) a köztségfejlesztési hozzájárulás;

(viii) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetése utáni illeték;

(a továbbiakban „magyar adó”).

(4) Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) Az Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Finnország” kifejezés jelenti a Finn Köztársaságot és, földrajzi értelemben, jelenti a Finn Köztársaság területét és a Finn Köztársaság parti tengere mentén fekvő bármely olyan területet, amelyen a nemzetközi joggal és Finnország jogszabályaival összhangban a tengerfenék és az altalaj természeti kincseinek feltárása és kiaknázása tekintetében Finnország joga gyakorolható;

b) a „Magyar Népköztársaság” kifejezés, földrajzi értelemben, jelenti a Magyar Népköztársaság területét;

c) „az egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Finnországot vagy a Magyar Népköztársaságot jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

f) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

g) az „állampolgár” kifejezés jelenti mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek és mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett tengeri hajó, légi jármű vagy közúti szállítást végző jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a tengeri hajót, a légi járművet vagy a közúti szállítást végző járművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés

(i) Finnországban a pénzügyminisztériumot vagy annak meghatalmazott képviselőjét;

(ii) a Magyar Népköztársaságban a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét

jelenti.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki, ennek az Államnak a jogszabályai szerint, ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Az elhalálozott személy osztatlan hagyatéka abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben az elhalálozott halálának időpontjában, az előző mondat vagy a (2) bekezdés rendelkezései értelmében, illetőséggel bírt. Ez a kifejezés azonban nem vonatkozik olyan személyre, aki ebben a Szerződő Államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem vagy az ottlevő vagyon adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy az (1) bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzetére a következők érvényesek:

a) Ez a személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdékeinek központja van.

b) Amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdékeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy ha a Szerződő Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van.

c) Amennyiben a személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára.

d) Amennyiben a személy mindkét Szerződő Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai a 25. Cikk rendelkezései szerint kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy az (1) bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés üzleti, illetőleg ipari tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezést jelent, amellyel a vállalkozás az ilyen tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét;

- b) a fiókot;
- c) az irodát;
- d) a gyártelepet;
- e) a műhelyt; és

f) a bányát, az olaj- és földgázkutát, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

(3) Az építési kivitelezés vagy szerelés csak akkor képez telephelyet, ha időtartama 12 hónapot meghalad.

(4) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az üzleti, illetőleg ipari tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű teciókat szerezzenek;

e) az üzleti, illetőleg ipari tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az egyik Szerződő Állam vállalkozása által végzett olyan szerelés, amely gépeknek vagy berendezéseknek ebből az Államból a másik Szerződő Államban történő szállításával kapcsolatos;

g) az üzleti, illetőleg ipari tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezés, amelyet kizárólag az a)-f) pontokban említett tevékenységek valamelyik kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az üzleti, illetőleg ipari tevékenységgel kapcsolatos állandó berendezésnek ebből a kombinációból származó tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

(5) Tekintet nélkül az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a (6) bekezdés nyer alkalmazást - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a (4) bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti berendezésen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti berendezést telephellyé.

(6) A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(7) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

(1) Az ingatlan vagyomból származó jövedelem, beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét, abban a Szerződő Államban adózatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) a) Az „ingatlan vagyon” kifejezést, a b) és c) pontok rendelkezéseit fenntartva, annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyon fekszik.

b) Az „ingatlan vagyon” kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyernek alkalmazást, az ingatlan vagyon haszonélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat.

c) Tengeri hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának minden formájából származó jövedelemre.

(4) Ha a részvénynek vagy egy társaságban levő más társasági érdekeltségnek a tulajdonjoga az ilyen részvény vagy társasági érdekeltség tulajdonosát a társaság tulajdonát képező ingatlan vagyon használatára jogosítja, úgy a közvetlen használatból, bére adásból vagy a hasznosítás minden más formájából származó jövedelem abban a Szerződő Államban adózatható, amelyben az ingatlan vagyon fekszik.

(5) Az (1) és (3) bekezdések rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

A (4) bekezdés rendelkezései alkalmazandók a vállalkozásnak az ezen bekezdésben említett használati jogából származó jövedelmére és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ilyen használati jogból származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) A (3) bekezdés rendelkezéseit fenntartva, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett mint önálló vállalkozás fejtené ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő puszta vásárlása, vagy javaknak vagy áruknak e telephely részére, annak használatára történő puszta kiszolgáltatása miatt.

(5) Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudandó nyereségeket évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

(6) Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

(1) Az a nyereség, amely tengeri hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(2) Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy tengeri hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a tengeri hajó hazai kikötője fekszik, vagy, hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyben a tengeri hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

(3) Az a nyereség, amely közúti szállítást végző járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van, kivéve, ha a vállalkozás a jelen bekezdésben említett tevékenységet a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Ha a vállalkozás így fejt ki tevékenységet, úgy a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

(5) Az (1), (3) és (4) bekezdések rendelkezései alkalmazandók a tengeri hajóknak, légi járműveknek vagy közúti szállítást végző járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetésével közvetlenül összefüggő kiegészítő jellegű tevékenységekre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkájében részesednek, és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

Az alábbi, az MLI 17. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 17. CIKKE – MEGFELELŐ KIIGAZÍTÁSOK

Amennyiben az egyik szerződő joghatóság ezen szerződő joghatóság valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően - amelyet a másik szerződő joghatóság vállalkozásánál ebben a másik szerződő joghatóságban megadóztattak, és az így hozzászámított nyereség olyan, amelyet az elsőként említett szerződő joghatóság vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amilyenekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy a másik szerződő joghatóságnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény egyéb rendelkezéseit, és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha az osztalék kedvezményezettje olyan társaság (a személyi társaság kivételével), amelynek az osztalékot fizető társaság tőkájének legalább 25 százaléka közvetlen tulajdonában van;

b) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden egyéb esetben.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai közös egyetértéssel szabályozni fogják ennek a korlátozásnak az alkalmazási módját.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) Az e cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adójoga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

(4) Az (1) és (2) bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereséget nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Az e cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzálogjoggal, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségeiben való részesedésre, akár nem, különösen pedig állami kölcsönökből és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve a kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(4) Ha a kamatot fizető személy és a kamat kedvezményezettje vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a fizetett kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat kedvezményezettje ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licenci

(1) A licenci, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal a (3) bekezdés *b)* és *c)* pontjaiban említett ilyen licenci megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyből származik, annak az Államnak a jogszabályai szerint, de az így megállapított adó nem haladhatja meg a licenci bruttó összegének 5 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közös egyetértéssel szabályozni fogják ennek a korlátozásnak az alkalmazási módját.

(3) Az e cikkben használt „licenci” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet

a) irodalmi, művészeti vagy tudományos művek - beleértve a mozgóképfilmeket és a televíziós és rádióközvetítésre szolgáló filmeket vagy hangszalagokat - szerzői jogának használatáért vagy használati jogáért,

b) szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért,

c) ipari, kereskedelmi vagy tudományos tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(4) Az (1) és (2) bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licenci egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a licenci származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a licenciat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

(5) A licenci akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a licenciat fizető maga ez az Állam, annak köztisztviselője, helyi hatósága vagy az ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a licenciat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban, vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye van, amellyel kapcsolatban a licenciatfizetési kötelezettség felmerült, és ezt a licenciat ez a telephely viseli, úgy az ilyen licenci abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely van.

(6) Ha a licenciat fizető személy és a licenci kedvezményezettje, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a fizetett licenci összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a licenciat fizető és a licenci kedvezményezettje ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) A 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) A 6. Cikk (4) bekezdésében említett részvények vagy más társasági érdekelttség elidegenítéséből származó nyereség abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben a társaság tulajdonát képező ingatlan vagyon fekszik.

(3) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből, vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztható.

(4) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajók, légitársaságok vagy közúti szállítást végző járművek, valamint az ilyen tengeri hajók, légitársaságok vagy közúti szállítást végző járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(5) Az előző bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból, vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó berendezéssel rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó berendezéssel rendelkezik, úgy a jövedelem a másik Szerződő Államban adóztható, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

(2) A „Szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 16., 18., 19. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztható, kivéve, ha a munkát a másik Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztható.

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó naptári évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban; és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

(3) Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó vagy légitársaság fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatótanácsi térítés

Az igazgatótanácsi térítés és hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének a tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

(1) Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművész, vagy sportoló élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

(2) Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységéből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejtette, ha ezen személy fölött az előadóművész vagy a sportoló közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol.

(3) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az (1) bekezdésben említett olyan tevékenységéből származó jövedelme, amelyet a másik Szerződő Államban, a Szerződő Államok között létrejött kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján fejtett ki, mentes az adó alól ebben a másik Államban.

18. Cikk

Nyugdíj

(1) E cikk (2) bekezdésében vagy a 19. Cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

(2) A 19. Cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, az egyik Szerződő Állam társadalombiztosítási jogszabályai alapján teljesített nyugdíj- és más fizetések csak ebben az Államban adóztathatók.

19. Cikk

Közzolgálat

(1) *a)* A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik köztestülete vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak vagy köztestületének vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a kedvezményezett illetőséggel bír, ha a szolgálatot abban az Államban teljesítették és a kedvezményezett:

(i) annak az Államnak állampolgára,

vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált abban az Államban illetőséggel bíró személlyé.

(2) *a)* A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik köztestülete vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alpból egy természetes személynek az ezen Államnak vagy köztestületének vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a kedvezményezett illetőséggel bír, ha az annak az Államnak az állampolgára.

(3) A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik köztestülete vagy helyi hatósága által végzett üzleti vagy ipari tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre vagy nyugdíjra.

20. Cikk

Tanulók

(1) Az az összeg, amelyet olyan tanuló vagy kereskedelmi, műszaki, mezőgazdasági vagy erdőgazdasági gyakornok kap ellátására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az először említett Szerződő Államban kizárólag tanulmányi vagy szakmai képzési célból tartózkodik, nem adóztatható ebben az Államban, feltéve, hogy ezeket a fizetéseket részére ezen az Államon kívül levő forrásokból teljesítik. Az ilyen tanulónak olyan ösztöndíjból származó jövedelme, amelyet azért kap, hogy teljes idejű képzésben részesüljön valamely egyetemen vagy más felsőfokú intézményben, illetve az ilyen gyakornoknak a szakmai képzésére kapott jövedelme mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyben látogatást tesz.

(2) Az egyik Szerződő Államban levő egyetemnek vagy más felsőfokú intézménynek a hallgatója, vagy az a kereskedelmi, műszaki, mezőgazdasági vagy erdőgazdasági gyakornok, aki közvetlenül a másik Szerződő Államban tett látogatása előtt az előbb említett Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki a másik Szerződő Államban a vonatkozó naptári évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban, nem adóztatható a másik Államban az ebben az Államban teljesített szolgálatért járó térítés után, feltéve, hogy a szolgálat tanulmányaival vagy szakmai képzésével kapcsolatos és a térítés olyan jövedelmet képez, amely ellátásához szükséges.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban akár egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, akár egy ott levő állandó berendezés segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy a vagyon, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

22. Cikk

Vagyon

(1) A 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlan vagyon abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) A 6. Cikk (4) bekezdésében említett részvényekből vagy más társasági érdekeltségből álló vagyon abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a társaság tulajdonát képező ingatlan vagyon fekszik.

(3) Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzemi vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalata a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az az ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban levő, szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéséhez tartozik, ebben a másik Államban adóztatható.

(4) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajókból, légi járművekből és közúti szállítást végző járművekből álló vagyon, és az ilyen tengeri hajók, légi járművek és közúti szállítást végző járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(5) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

23. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

(1) Finnországban a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Ha egy Finnországban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely, az Egyezmény rendelkezései értelmében, a Magyar Népköztársaságban adóztható, úgy Finnország

(i) levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Magyar Népköztársaságban fizetett jövedelemadónak,

(ii) levonja ennek a személynek a vagyona után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Magyar Köztársaságban fizetett vagyonadónak.

A levonás azonban egyik esetben sem haladhatja meg a jövedelem, illetve a vagyon után, a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely, az esettől függően, a Magyar Népköztársaságban megadóztatható jövedelemre vagy vagyonra esik.

b) Az osztalék, amelyet a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró társaság fizet egy olyan társaságnak, amely Finnországban bír illetőséggel, mentes a finn adó alól olyan mértékben, amilyen mértékben az osztalék mentes lett volna az adó alól a finn adóztatási törvény szerint, ha mindkét társaság Finnországban bírt volna illetőséggel.

(2) A Magyar Népköztársaságban a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Finnországban adóztható, úgy a Magyar Népköztársaság, a b) és c) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával, ezt a jövedelmet vagy vagyont kiveszi az adóztatás alól.

b) Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. és 12. Cikk rendelkezései szerint Finnországban adóztható, úgy a Magyar Népköztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Finnországban fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Finnországból élvezett erre a jövedelemre esik.

c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon ki van véve az adóztatás alól a Magyar Népköztársaságban, a Magyar Népköztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére vagy vagyonára történő adó megállapításánál figyelembe veheti a kivett jövedelmet vagy vagyont.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vehetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

(2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

(3) Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikknek, a 11. Cikk (4) bekezdésének vagy a 12. Cikk (6) bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, licencdíj és más költség ugyanolyan feltételek mellett levonható e vállalkozás adóztható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna. Hasonlóképpen, az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyekkel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók e vállalkozás adóztható vagyonának megállapításánál, mintha ezek a tartozások az először említett Államban illetőséggel bíró személlyel szemben álltak volna fenn.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vehetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek ez az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(5) E cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

Egyeztető eljárás

(1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 24. Cikk (1) bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezet.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

Az MLI alábbi, VI. része alkalmazandó az Egyezményre:

AZ MLI VI: RÉSZE (VÁLASZTOTTBÍRÓSÁGI ELJÁRÁS)

Az MLI 19. cikke (Kötelező erejű választottbíróági eljárás)

1. Amennyiben:

a) a jelen Egyezmény 25 cikk 1. bekezdése alapján egy személy előterjesztette egy ügyet a szerződő joghatóság illetékes hatósága előtt az alapján, hogy az egyik vagy mindkét szerződő joghatóság intézkedései az adott személyre nézve olyan adóztatáshoz vezetnek, amely nem felel meg a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény rendelkezéseinek (ahogy azt az Egyezmény módosíthatja); és

b) az illetékes hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni az adott ügy megoldása tekintetében a jelen Egyezmény 25. cikke alapján két éven belül, amely - esettől függően - a 8. vagy 9. bekezdésben meghatározott kezdőnaptól indul (hacsak ezen időszak letelte előtt a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai nem egyeztek meg eltérő időszakban az adott ügygel kapcsolatban, és értesítették erről a megállapodásról az ügyet előterjesztő személyt),

az ügygel kapcsolatban felmerült minden megoldatlan kérdést, ha a személy írásban ezt kéri, választottbíróági eljárásnak kell alávetni a jelen részben leírt módon a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által a 10. bekezdés rendelkezései alapján egyeztetett szabályoknak vagy eljárásnak megfelelően.

2. Amennyiben egy illetékes hatóság felfüggesztette az 1. bekezdésben említett kölcsönös egyeztető eljárást egy vagy több azonos kérdésre vonatkozó, bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt folyó ügy miatt, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésben meghatározott időszak szünetel, amíg a bíróság vagy a közigazgatási bíróság jogerős határozatot nem hoz, vagy amíg fel nem függesztik vagy vissza nem vonják az ügyet. Továbbá amennyiben az ügyet előterjesztő személy és az illetékes hatóság megegyeznek a kölcsönös egyeztető eljárás felfüggesztésében, az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak szünetel addig, amíg a felfüggesztésnek véget nem vetnek.

3. Amennyiben mindkét illetékes hatóság egyetért abban, hogy az ügy által közvetlenül érintett személy nem nyújtotta be időben a bármelyik illetékes hatóság által az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak kezdetét követően kért további lényeges információkat, akkor az 1. bekezdés b) albekezdésében meghatározott időszak azzal az idővel meghosszabbodik, amely megfelel az információ bekérésének napjával kezdődő és az információ rendelkezésre bocsátásának napjával végződő időszaknak.

4.a) A választottbíróóság elé terjesztett kérdésekre vonatkozó választottbíróósági döntést az 1. bekezdésben említett, az ügyre vonatkozó kölcsönös megállapodáson keresztül kell végrehajtani. A választottbíróósági döntés végleges.

b) választottbíróósági döntés az alábbi esetek kivételével a szerződő joghatóságokra nézve kötelező érvényű:

i) ha az ügy által közvetlenül érintett személy nem fogadja el a választottbíróósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodást. Ilyen esetben az ügy nem jogosult további megfontolásra az illetékes hatóságok részéről. Az ügyben hozott választottbíróósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodás nem tekinthető elfogadottnak az ügy által közvetlenül érintett személy által, amennyiben az ügy által közvetlenül érintett bármely személy a kölcsönös megállapodásról szóló értesítés részére történő elküldését követő 60 napon belül nem vonja vissza a választottbíróósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban megoldott összes kérdés bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság általi megfontolásra irányuló kérelmét, illetve nem szünteti meg más módon az ilyen kérelemre vonatkozó, folyamatban lévő összes bírósági és közigazgatási eljárást a kölcsönös megállapodásnak megfelelő módon.

ii) ha az egyik szerződő joghatóság bíróságának jogerős határozata alapján érvénytelen a választottbíróósági döntés. Ilyen esetben a választottbíróósági eljárásra irányuló 1. bekezdés szerinti kérelem nem tekintendő benyújtottnak, és a választottbíróósági eljárás nem tekintendő lefolytatottnak (kivéve a 21. cikk [A választottbíróósági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás] és a 25. cikk [A választottbíróósági eljárások költségei] alkalmazásában). Ilyen esetben a választottbíróósági eljárásra irányuló új kérelmet lehet benyújtani, hacsak az illetékes hatóságok meg nem egyeznek abban, hogy ilyen új kérelemnek nincs helye.

iii) ha az ügy által közvetlenül érintett személy a választottbíróósági döntést végrehajtó kölcsönös megállapodásban rendezett kérdésekkel kapcsolatban bármilyen bíróság vagy közigazgatási bíróság előtt peres eljárást folytat.

5. Az az illetékes hatóság, amely az 1. bekezdés a) albekezdésében leírt módon megkapta a kölcsönös egyeztető eljárás megindítására irányuló kérelmet, a kérelem beérkezését követő két naptári hónapon belül:

a) értesítést küld az ügyet elterjesztő személynek arról, hogy megkapta a kérelmet; és

b) értesítést küld a kérelemből a másik szerződő joghatóság illetékes hatóságának a kérelem másolatával együtt.

6. Az illetékes hatóság a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelem (vagy a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága által küldött másolata) beérkezését követő három naptári hónapon belül vagy:

a) értesíti az ügyet előterjesztő személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy megkapta az ügy érdemi megfontolásához szükséges információkat; vagy

b) ebből a célból további információkat kér az adott személytől.

7. Amennyiben a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően egyik vagy mindkét illetékes hatóság az ügy érdemi megfontolásához szükséges további információkat kért attól személytől, aki előterjesztette az ügyet, a további információt kérő illetékes hatóság az adott személy által elküldött további információk megérkezését követő három naptári hónapon belül értesíti az adott személyt és a másik illetékes hatóságot arról, hogy vagy:

a) megkapta a kért információkat; vagy

b) továbbra is hiányzik a kért információk egy része.

8. Amennyiben egyik illetékes hatóság sem kért további információkat a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődátum a következő időpontok közül a korábbi:

a) az az időpont, amelyen mindkét illetékes hatóság értesítette az ügyet előterjesztő személyt a 6. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és

b) az az időpont, amely a másik szerződő joghatóság illetékes hatósága részére szóló, az 5. bekezdés b) albekezdés szerinti értesítést három naptári hónappal követi.

9. Amennyiben további információk bekérésére került sor a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően, az 1. bekezdésben említett kezdődátum a következő időpontok közül a korábbi:

a) az későbbi időpont, amelyen a további információkat kérő illetékes hatóság értesítette az ügyet előadó személyt és a másik illetékes hatóságot a 7. bekezdés a) albekezdésének megfelelően; és

b) az az időpont, amely három naptári hónappal követi azt a napot, amikor mindkét illetékes hatóság megkapta az ügyet előterjesztő személytől a mindkét illetékes hatóság által kért összes információt.

Ha azonban egyik vagy mindkét illetékes hatóság a 7. bekezdés b) albekezdésében említett értesítést küld, akkor ezt az értesítést további információra irányuló kérésnek kell tekinteni a 6. bekezdés b) albekezdésének megfelelően.

10. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodás útján (a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény kölcsönös egyeztető eljárásáról szóló cikkének megfelelően) rendezik az ebben a részben szereplő rendelkezések alkalmazásának módját, beleértve azt a minimális információt is, amely az egyes illetékes hatóságok számára szükséges az ügy érdemi megfontolásához. Az ilyen megállapodás megkötésére az előtt az időpont előtt kerül sor, amelyen egy ügy megoldatlan kérdéseit legkorábban választottbíróság elé lehet terjeszteni, és a megállapodást ezt követően időről időre módosítani lehet.

12. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire:

a) nem lehet választottbíróság elé terjeszteni az egyébiránt a jelen Egyezményben meghatározott választottbírósági eljárás hatálya alá tartozó, kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdést, ha bármelyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága korábban már döntést hozott ebben a kérdésben;

b) ha bármikor - a választottbírósági eljárásra irányuló kérelem benyújtása után és az előtt, hogy a választottbírói testület közölte volna a döntését a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival - döntés születik egyik szerződő joghatóság bírósága vagy közigazgatási bírósága részéről a kérdést illetően, akkor a választottbírósági eljárás megszűnik.

Az MLI 20. cikke (A választottbírók kinevezése)

1. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai eltérő szabályokban nem állapodnak meg, jelen rész tekintetében a 2-4. bekezdéseket kell alkalmazni.

2. A választottbírói testület tagjainak kinevezésére a következő szabályok vonatkoznak:

a) A választottbírói testület három, nemzetközi adóügyekben szakértelemmel vagy tapasztalattal rendelkező egyéni tagból áll.

b) A választottbírósági eljárásra irányuló, a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírósági eljárás) 1. bekezdésének megfelelő kérelem időpontjától számított 60 napon belül mindkét illetékes hatóság kinevez egy testületi tagot. Az ekképpen kinevezett két testületi tag a kinevezések időpontja közül a későbbiből számított 60 napon belül kinevez egy harmadik tagot, aki a választottbírói testület elnöki tisztségét látja el. Az elnök nem lehet állampolgára egyik szerződő joghatóságnak sem vagy azokban belföldi illetőséggel bíró személy.

c) A választottbírói testületbe kinevezett minden egyes tagnak pártatlannak és a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaitól, adóhatóságaitól, pénzügyminisztériumaitól és az ügy által közvetlenül érintett összes személytől (és az ő tanácsadóiktól) függetlennek kell lennie a kinevezés elfogadásának időpontjában; az eljárás során fenn kell tartani pártatlanságát és függetlenségét; majd ezt követően ésszerű ideig tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely sértené a választottbírók pártatlanságának és függetlenségének látszatát az eljárással kapcsolatban.

3. Amennyiben egy szerződő joghatóság illetékes hatósága nem nevez ki választottbírói testületi tagot a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor az adott illetékes hatóság nevében a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki egy tagot, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

4. Amennyiben a választottbírói testület két eredeti tagja nem nevez ki elnököt a 2. bekezdésben vagy a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai által elfogadott módon és határidőn belül, akkor a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Adópolitikai és Adóigazgatósági Központjának legmagasabb beosztású tisztviselője nevez ki elnököt, aki egyik szerződő joghatóságnak sem állampolgára.

Az MLI 21. cikke (A választottbírósági eljárásokkal kapcsolatos titoktartás)

1. Kizárólag a jelen rész és a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény, valamint a szerződő joghatóságok információcserére, titoktartásra és adminisztratív segítségnyújtásra vonatkozó nemzeti jogszabályai rendelkezéseinek alkalmazásában a választottbírói testület tagjai, továbbá tagonként maximum három fő munkatárs (és a leendő választottbírók kizárólag a választottbírókra vonatkozó követelmények teljesítésére irányuló képességük igazolásához szükséges mértékben) tekinthetők olyan személyeknek vagy hatóságoknak, akik számára információt lehet feltárni. A választottbírói testület vagy a leendő választottbírók által kapott információ, valamint a választottbírói testülettől az illetékes hatóságok által kapott információ a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseinek megfelelően kicserélt információnak minősül.

2. A szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy a választottbírói testület tagjai és munkatársaik a választottbírósági eljárásban való közreműködésüket megelőzően írásbeli beleegyezésüket adják abba, hogy a választottbírósági eljárással kapcsolatos bármely információt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény információcserével és adminisztratív segítségnyújtással kapcsolatos rendelkezéseiben leírt titoktartási

és nyilvánosságra hozatal tilalmára vonatkozó kötelezettségeknek, valamint a szerződő joghatóságok vonatkozó jogszabályainak megfelelően kezelik.

Az MLI 22. cikke (Ügyek megoldása a választottbírói eljárás befejeződése előtt)

Jelen rész, valamint a vonatkozó, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó, az ügyek kölcsönös egyeztetés révén történő megoldását lehetővé tevő adóegyezmény rendelkezéseinek alkalmazásában, a kölcsönös egyeztető eljárás, valamint a választottbírói eljárás az ügy tekintetében megszűnik, ha a választottbírói eljárásra irányuló kérelem benyújtását követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor:

a) a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között kölcsönös megállapodás születik az ügy megoldásáról; vagy

b) az ügyet előadó személy visszavonja a választottbírói eljárásra vagy a kölcsönös egyeztető eljárásra irányuló kérelmét.

Az MLI 23. cikke (A választottbírói eljárás típusa)

(2. Alternatíva – Független vélemény)

2. Ha a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai közösen eltérő szabályokban nem állapodnak meg, a következő szabályokat kell alkalmazni a választottbírói eljárásra vonatkozóan::

a) Miután egy ügyet a választottbírói eljárás elé terjesztettek, a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a választottbírói döntéshez szükséges minden információt indokolatlan késedelem nélkül az összes testületi tag rendelkezésére bocsátanak. Amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai másként nem egyeznek meg, nem lehet a döntés céljából figyelembe venni semmilyen olyan információt, amely nem volt mindkét illetékes hatóság számára elérhető azelőtt, hogy mindkét hatóság megkapta volna a választottbírói eljárásra irányuló kérelmet.

b) A választottbírói testület a választottbírói eljárás elé terjesztett kérdésekben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezéseinek és figyelemmel ezekre a rendelkezésekre, a szerződő joghatóság nemzeti jogszabályaiban lévő rendelkezésekre megfelelően dönt. A testületi tagok minden más olyan forrást figyelembe vesznek, amelyet a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai esetlegesen kölcsönös megállapodás útján egyértelműen megjelölnek.

c) A választottbírói döntést írásban kell közölni a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival. A döntés megjelöli az alapul szolgáló jogforrásokat, valamint a döntéshez vezető indokolást. A választottbírói döntés elfogadására a testületi tagok egyszerű többségével kerül sor. A választottbírói döntésnek nincs precedensértéke.

5. A választottbírói eljárások kezdete előtt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságok illetékes hatóságai gondoskodnak arról, hogy az ügyet előadó minden személy és a tanácsadók írásban beleegyezzenek abba, hogy más személy előtt nem tájékoztatják a választottbírói eljárás során az illetékes hatóságoktól vagy a választottbírói testülettől kapott információkat. A jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben foglaltak szerinti kölcsönös egyeztető eljárás, valamint az ebben a részben foglaltak szerinti választottbírói eljárás az ügyre vonatkozóan megszűnik, amennyiben az ügyet előadó személy vagy ezen személy tanácsadói a választottbírói eljárásra vonatkozó kérelmet követően és a választottbírói testület döntésének a szerződő joghatóságok illetékes hatóságaival történő közlését megelőzően bármikor súlyosan megsértik ezt a megállapodást.

Az MLI 24. cikke (Eltérő megoldásról szóló megállapodás)

2. Tekintet nélkül a 19. cikk (Kötelező erejű választottbírói eljárás) 4. bekezdésére, az ezen rész alapján meghozott választottbírói döntés nem kötelező erejű a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményben részes szerződő joghatóságokra, és nem kell végrehajtani, amennyiben a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai a részükre megküldött választottbírói döntés megérkezésétől számított három naptári hónapon belül az összes megoldatlan kérdés eltérő megoldásában megállapodnak.

Az MLI 25. cikke (A választottbírói eljárások költségei)

Jelen rész szerinti választottbírói eljárás során a választottbírói testület tagjainak díjait és kiadásait, valamint a választottbírói eljárások kapcsán a szerződő joghatóságok részéről felmerült bármilyen költséget a szerződő joghatóságok állják a szerződő joghatóságok illetékes hatóságai között létrejött kölcsönös megállapodásban rendezett módon. Ilyen megállapodás hiányában az egyes szerződő joghatóságok a saját és az általuk kinevezett testületi tag költségeit viselik. A választottbírói testület elnökének költségeit, valamint a választottbírói eljárás lefolytatásával járó egyéb költségeket egyenlő mértékben állják a szerződő joghatóságok.

Az MLI 26. cikke(Összeegyeztethetőség)

2. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan ügghöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

3. A kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő semmilyen megoldatlan kérdés - amely egyébiránt a jelen részben meghatározott választottbírói eljárás hatálya alá tartozik - nem terjeszthető választottbírói eljárás elé, ha a kérdés olyan ügghöz kapcsolódik, amellyel kapcsolatban választottbírói testület vagy hasonló szerv korábban felállításra került egy olyan két- vagy többoldalú egyezménynek megfelelően, amely a kölcsönös egyeztető eljárás során felmerülő megoldatlan kérdések kötelező erejű választottbírói eljárását lehetővé teszi.

Az MLI 28. cikkének 2. bekezdésének a) albekezdése (Fenntartások)

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján Magyarország a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszthető ügyek körére tekintettel.

1. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló, módosított Egyezmény (90/436/EEC) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
2. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló 2017/1852 (EU) TANÁCSI IRÁNYELV (2017. október 10.) vagy bármely későbbi, ezen szabályokat helyettesítő, módosító vagy felülíró szabályozás alkalmazásának hatálya alá tartozik.
3. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól - eseti alapon vizsgálva - kizárjon bármely ügyet, amelyben a megállapított jövedelemmel vagy vagyonnal összefüggésben adócsalás, szándékos mulasztás vagy vétkes gondatlanság okán büntetés került kiszabásra Magyarországnak az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény 41/J. § (12) bekezdésében foglalt belső szabályainak megfelelően. Bármely későbbi rendelkezés, amely helyettesíti, módosítja vagy felülírja ezeket a rendelkezéseket, szintén jelen fenntartás alá értendő. Magyarországnak értesítenie kell a Letéteményest bármely ilyen későbbi rendelkezésről.
4. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely tekintetében mindkét szerződő joghatóság illetékes hatósága egyetért, hogy nem alkalmas választottbírói eljárásra. Az ilyen egyetértést azon dátum előtt kell elérni, mielőtt a választottbírói eljárás egyébként megkezdődne, és az ügyet előterjesztő személy részére közölni kell.
5. Magyarország fenntartja a jogot, hogy a VI. rész hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely olyan vitás kérdéshez kapcsolódik, amely 2018. január 1-je előtt kezdődött adóévben megszerzett jövedelemhez vagy vagyonhoz kapcsolódik.

Az Egyezmény 28. Cikkének 2. bekezdése alapján a Finn Köztársaság a következő fenntartásokat teszi a VI. Rész rendelkezései szerint választottbírói eljárás elé terjeszthető ügyek körére tekintettel

1. Finnország fenntartja a jogot, hogy [az MLI VI. részének] hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amely bármely [Szerződő Állam] belső adóelkerülés elleni szabályának alkalmazását érinti. Ezen rendelkezés alkalmazásában Finnország nemzeti adókikerülés elleni szabályai magukban foglalják az adóbecslési eljárásról szóló törvény (verotusmenettelystä annettu laki (1558/1995)) 27–30. szakaszát, a vállalkozási nyereség és a szakmai tevékenységből származó jövedelem megadóztatásáról szóló törvény (elinkeinotulon verottamisesta annettu laki (360) /1968)) 6a. szakaszának 9. alpontja és 52.h szakasza, valamint az ellenőrzött külföldi társaságok részvényeseinek adóztatásáról szóló törvény (ulkomaisten väliyhteisöjen osakkaiden verotuksesta mahdollista laki (1217/1994)). Az ezen elkerülés elleni szabályok helyébe lépő, módosító vagy frissítő későbbi rendelkezések szintén beletartoznak ebbe a fenntartásba. Finnország értesíti a Letéteményest minden ilyen későbbi rendelkezésről.

2. Finnország fenntartja a jogot, hogy [az MLI VI. részének] hatálya alól kizárjon bármely ügyet, amelyekben az adózó vagy az adózó nevében eljáró személyt a bíróság adócsalásban vagy egyéb, adózással összefüggő bűncselekményben bűnösnek találta valamelyik [Szerződő Államban]. Ezen rendelkezés alkalmazásában Finnország belső jogán a Büntető Törvénykönyv (rikoslaki (39/1889)) 29. fejezetének 1-4. szakaszát is érteni kell. Az e szabályok helyébe lépő, módosító vagy aktualizáló bármely későbbi rendelkezés szintén beletartozik ebbe a fenntartásba. Finnország értesíti a Letéteményest minden ilyen későbbi rendelkezésről.

3. Finnország fenntartja a jogot, hogy [az MLI VI. részének] hatálya alól kizárjon bármely olyan jövedelem- vagy tőkeelemekkel kapcsolatos ügyet, amelyekben nincs kettős adóztatás. A kettős adóztatás azt jelenti, hogy mindkét [Szerződő Állam] adót vetett ki ugyanazon olyan adóköteles jövedelemre vagy tőkére, amely további adóterhet, az adókötelezettségek növekedését vagy olyan veszteségek megszűnését vagy csökkentését eredményezte, és amelyek felhasználhatóak lettek volna az adóköteles nyereség csökkentésére.

4. Finnország fenntartja a jogot, hogy [az MLI VI. részének] hatálya alól kizárjon:

a) a nem rezidenseknek kifizetett vagy jóváírt összegek után visszatartott forrásadók tekintetében olyan ügyeket, amelyek olyan adóköteles eseményekre vonatkoznak, amelyek ilyen adót eredményeznek, és amelyek a referencia-időpont előtt következnek be;

b) minden egyéb adó tekintetében olyan ügyeket, amelyek a referencia időpont előtt kezdődő adózási időszakokra vonatkoznak

E fenttartás alkalmazásában, "a referencia időpont" a legkésőbbi az alábbiak közül:

i) az [MLI] mindkét [Szerződő Államban] hatálybalépésének dátuma az ilyen adók tekintetében;

ii) azon naptári év januárjának első napja, amely a Letéteményes által a legutolsó végleges fenntartás visszavonásról vagy [az MLI IV. részének] mindkét [Szerződő Államban] történő alkalmazását eredményező értesítésről szóló közlésének napján kezdődő hat naptári hónapos időszak lejártát követi, és

iii) ha az ügy olyan típusú ügy, amely az [MLI VI. részének] a két [Szerződő Állam] közötti hatálybalépését követően a visszavonás eredményeként potenciálisan választottbírói eljárásra utalando lenne, a [Szerződő Állam] fenntartása az [MLI] 28. cikkének 2. bekezdése vagy 19. cikkének 12. bekezdése alapján, a letéteményesnek a fenntartás visszavonásáról szóló közlésének napján kezdődő hat naptári hónapos időszak lejártát követő naptári év januárjának első napja.

5. Finnország fenntartja a jogot, hogy [az MLI VI. részének] hatálya alól kizárjon minden olyan ügyet, amelyben kérelmet nyújtottak be a kapcsolt vállalkozások nyereségkiigazításával kapcsolatos kettős adóztatás megszüntetéséről szóló egyezmény (90/436/EGK) – módosításai szerint, vagy az Európai Unió tagállamai által elfogadott egyéb jogi aktusok alapján, vagy az ilyen eszközöket végrehajtó nemzeti szabályok szerint.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államoknak az Egyezményben érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előirányzott adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével és az azokra vonatkozó perléssel, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok csak ilyen célokra használhatják fel a tájékoztatásokat. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatásokat hozzáférhetővé tehetik.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan tájékoztatás adására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás adására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai vagy konzuli képviselők tagjai

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseletek tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján őket megilletik.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

**AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK
MEGAKADÁLYOZÁSA
(fő célt tesz rendelkezések)**

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelne a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

28. Cikk

Hatálybalépés

(1) A Szerződő Államok kormányai értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

(2) Az Egyezmény az (1) bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kelte után 60 nappal lép hatályba és rendelkezései érvényesek lesznek:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésnek évét követő naptári év január 1. napján vagy az után keletkezett jövedelemre;

b) az egyéb jövedelem- és vagyoadók tekintetében olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy az után kezdődő adózási évre vethetők ki.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig az egyik Szerződő Állam kormánya azt fel nem mondja. Az egyezményt bármelyik kormány felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról értesítést ad legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt, amely az Egyezmény hatálybalépésének keltétől számított öt éves időszak után következik. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti

a) a forrásnál levont adók tekintetében a jegyzék átadásának évét követő naptári év január 1. napján vagy az után keletkezett jövedelemre;

b) az egyéb jövedelem- és vagyoadók tekintetében olyan adókra, amelyek a jegyzék átadásának évét követő naptári év január 1. napján vagy az után kezdődő adózási évre vethetők ki.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban, Budapesten, 1978. október 25. napján, angol nyelven.

JEGYZŐKÖNYV

A kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyoadók területén a Magyar Népköztársaság Kormánya és Finnország Kormánya közötti Egyezmény mai napon történt aláírásával egyidejűleg alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezmény szerves részét alkotják:

(1) A 2. Cikk (3) bekezdéséhez

Az Egyezmény 2. Cikke (3) bekezdésének *b)* pont (i) alpontjában feltüntetett, jelenleg létező magyar jövedelemadók a következők:

- a) az általános jövedelemadó;
- b) a szellemi tevékenységet folytatók jövedelemadója; és
- c) a háztáji és kisegítő gazdaságok jövedelemadója.

Az Egyezmény 2. Cikke (3) bekezdésének b) pont (ii) alpontjában feltüntetett, jelenleg létező magyar nyereségadók a következők:

- a) a nyereségadó;
- b) a külföldi részvétellel működő gazdasági társulások nyereségadója;
- c) az állami vállalatok nyereségadója; és
- d) a külföldiek kereskedelmi és egyéb, üzleti jellegű képviselőiténak adója.

(2) Az 5. Cikk (3) bekezdéséhez

Tekintet nélkül az Egyezmény 5. Cikke (3) bekezdésének rendelkezéseire, a Szerződő Államok illetékes hatóságai közös egyetértéssel esetenként úgy határozhatnak, hogy valamely lényeges komplett termelő berendezés, például egy erőmű vagy papírgyár, szerelése nem képez telephelyet még akkor sem, ha annak időtartama 12 hónapot meghalad. Az előző mondatban említett időtartam azonban semmi esetre sem haladhatja meg a 24 hónapot.

(3) A 8. Cikk (1) bekezdéséhez

Azt a nyereséget, amely tengeri hajóknak vagy légitársaságoknak a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, úgy kell tekinteni, hogy az magában foglalja, többek között, az utazási jegyek eladását.

(4) A 10. Cikk (2) bekezdésének a) pontjához

Külföldi részvétellel működő gazdasági társulások a Magyar Népköztársaságban közkereseti társaság formájában is létrehozhatók. Ha egy társulás ebben a formában jön létre, úgy a 10. Cikk rendelkezései alkalmazandók, megfelelő módon, a társulás által fizetett osztalékra.

Ennek hitelül a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak e Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban, Budapesten, 1978. október 25. napján, angol nyelven.